24/12/2020

Μητρ. Κορέας: “Ας ταπεινωθούμε ειλικρινά ενώπιόν Του”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

ΔΙΑΒΑΣΤΕ το Χριστουγεννιάτικο Μήνυμα του Μητροπολίτου Κορέας κ. Αμβροσίου

Λίαν προσφιλεῖς ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές μου ἐν Κυρίῳ,

Ἡ χάρη καὶ τὸ ἄπειρο ἔλεος τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀξιώνει καὶ φέτος νὰ γιορτάζουμε τὴν

κάθοδο τοῦ Θεοῦ στὴν γῆ, κατὰ τὴν ὁποία «ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν». (Ἰω. 1:14)

Ἡ ἀνθρώπινη ὑπερηφάνεια, ποὺ ἔφερε τὴν ἀνθρωπότητα στὴν ἀπόγνωση, ἀνάγκασε τὸν Μεσσία νὰ ἔρθει στὸν κόσμο μὲ τρόπους ἄκρας ταπείνωσης. Τὸ σπήλαιο, τὴν φάτνη τῶν ἀλόγων, τὴν φτώχεια, τὴν προσφυγιά, τὰ πάθη, τὸν ἐξευτελισμὸ τῆς σταύρωσης, ὅλα τὰ ὑπέμεινε ὁ Θεάνθρωπος γιὰ νὰ βοηθήσει τὸν τραυματισμένο ἀπὸ τὴν πτώση του ἄνθρωπο νὰ κατανοήσει ὅτι μόνο μὲ τὴν ὑψοποιὸ ταπείνωση θὰ ἀνορθωθεῖ καὶ θὰ σωθεῖ. «Καταδέχτηκε ὁ Χριστὸς μιὰ φορὰ νὰ γίνει ἄνθρωπος, χρησιμοποιώντας ὅλα τὰ εὐτελῆ στοιχεῖα. Κι αὐτὸ γιὰ νὰ πατήσει τὴν ἀνθρώπινη ὑπερηφάνεια». (Ἰω. Χρυσόστομος, ΕΠΕ 6, 16)

Γι᾽ αὐτὸν τὸν λόγο ὁ Χριστὸς μόνο στὸν ταπεινὸ ἄνθρωπο ἔρχεται καὶ «σκηνώνει». Μόνον «οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι» κερδίζουν τὰ δῶρα τῆς Ἀγάπης Του. «Ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει Θεὸς» (Ἐφ. 2:4) μᾶς πλουτίζει ὄχι μὲ τὰ πλούτη Του, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀνερμήνευτη «κένωσή» Του, μὲ τὴν ἀκατανόητη πτωχεία Του. Τὸν «ὀρθόδοξον πλουτισμὸν τῆς θεολογίας» τὸν χαρίζει ὄχι στοὺς κατὰ κόσμον πλούσιους, ἰσχυρούς καὶ σοφούς, ἀλλὰ στοὺς «ἁλιεῖς τῷ Πνεύματι», στοὺς ταπεινοὺς καὶ καθαροὺς τῇ καρδίᾳ. Γι᾽ αὐτὸ τὸ ἀκατάληπτο μυστήριο ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος λέει τὰ ἑξῆς πολὺ χαρακτηριστικά: «Ὁ Χριστὸς ἄδειασε τὴν δόξα Του, γιὰ νὰ πλουτήσετε σεῖς ὄχι μὲ τὸν πλοῦτο Του, ἀλλὰ μὲ τὴν φτώχειά Του. Ἂν δὲν πιστεύεις, ὅτι ἡ πτωχεία εἶναι αἰτία πλουτισμοῦ, σκέψου τὸν Κύριο, καὶ καθόλου δὲν θ᾽ ἀμφιβάλλεις. Διότι, ἂν Ἐκεῖνος δὲν γινόταν φτωχός, δὲν θὰ γινόσουν ἐσὺ πλούσιος. Αὐτὸ εἶναι τὸ καταπληκτικό, ὅτι ἡ πτωχεία θησαύρισε πλοῦτο». (Ἰω. Χρυσοστόμου, ΕΠΕ 19:454)

«Τί σοι προσενέγκωμεν, Χριστέ, ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι᾽ ἡμᾶς»; Δὲν ἔχουμε νὰ Σοῦ προσφέρουμε, Κύριε, τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὰ ψίχουλα τῆς ἀδυναμίας μας. «Υἱέ μου δός μοι σὴν καρδίαν» (Παρ. 26:23) μᾶς ζητᾶς ὡς φιλόστοργος Πατέρας. Δὲν ζητᾶς κάτι ἐξωτερικό, π.χ. τὰ χρήματά μας, τὰ πτυχία μας, τὰ πράγματά μας, ἀλλὰ τὸ «εἶναι» μας. Ζητᾶς τὸ κέντρο τῆς ψυχοσωματικῆς μας ὕπαρξης, τὴν καρδιά μας, μὲ τὰ πάθη καὶ τὶς ἀδυναμίες της, γιὰ νὰ τὴν καθαρίσεις καὶ νὰ τὴν ἐξαγιάσεις. Κι ἐμεῖς, ἀλλοίμονο, πολλὲς φορὲς δὲν ἀνταποκρινόμαστε στὸ σωτήριο κάλεσμα τῆς ἄφατης φιλανθρωπίας Σου!

Κύριε, στέκεσαι ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς καρδιᾶς μου καὶ κρούεις σὰν ζητιάνος. Ἐὰν Σοῦ ἀνοίξω θὰ εἰσέλθεις, ὅπως ὑποσχέθηκες, καὶ θὰ συνδειπνήσεις μαζί μου. Ξέρω πολὺ καλὰ ὅτι δὲν θὰ ἔχεις ἀπαιτήσεις. Θὰ δειπνήσεις μὲ ὅ,τι Σοῦ προσφέρω, ἀρκεῖ νὰ εἶναι βγαλμένο ἀπὸ τὸ ἀπόσταγμα τῆς «συντετριμμένης καὶ τεταπεινωμένης καρδίας μου». Καὶ θὰ μείνεις μέσα μου γιὰ πάντα, ἀρκεῖ νὰ Σοῦ τὸ ζητήσω μὲ ὅλη τὴ θέρμη τῆς καρδιᾶς μου: Κύριε, μεῖνε μαζί μου.

Ἀγαπητοί μου, τὰ φετεινὰ Χριστούγεννα ποὺ τὰ περνοῦμε ἐν μέσῳ τῆς πανδημίας COVID-19 ἄς ἀναλογιστοῦμε πόσες φορὲς πέρασε ἡ γιορτὴ τῶν Χριστουγέννων, ἀλλὰ δὲν ζήσαμε μὲ βαθειὰ ἐπίγνωση τὸ γεγονὸς τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ «ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον ὡς φιλάνθρωπος». Πόσες φορὲς δὲν καταβάλαμε τὴν ἀπαιτούμενη προσπάθεια γιὰ νὰ προφυλαχτοῦμε καὶ νὰ καταπολεμήσουμε τὸν φοβερὸ ἰὸ τῆς ἁμαρτίας! Πόσες φορὲς προσήλθαμε στὸ μυστήριο τῆς θείας εὐχαριστίας δίχως μετάνοια καὶ συντριβή! Πόσες φορὲς ἀφήσαμε τὸν ἐγωισμὸ νὰ καταστρέψει τὴν ἀγάπη μας πρὸς τὸν Θεὸ καὶ πρὸς τὸν πλησίον μας!

Ἄς ταπεινωθοῦμε, λοιπόν, εἰλικρινὰ ἐνώπιόν Του καὶ μὲ μετάνοια ἄς Τοῦ ζητήσουμε νὰ ἔρθει νὰ γεννηθεῖ καὶ νὰ κατοικήσει μέσα μας.

Εὐχόμενος σὲ ὅλους σας, καὶ ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πισιδίας Σωτηρίου, τῶν Κληρικῶν, τῶν Πιστῶν, τῶν Νεοφωτίστων, τῶν Κατηχουμένων καὶ τῶν Συνεργῶν μας ἐν Κυρίῳ, νὰ ἔχετε ὑγεία, νὰ σᾶς προστατεύει τὸ θεῖο Βρέφος ἀπὸ τὸν COVID-19 καὶ νὰ γιορτάσετε μὲ τοὺς οἰκείους σας εὐλογημένα Χριστούγεννα, διατελῶ,

μετὰ πλείστης ἀγάπης καὶ τιμῆς ἐν Χριστῷ γεννηθέντι,

+ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος